

pusztulás, a befejezettség kifejezésének lehetőségét. A testről mindaz, ami romlandó volt, lefoszlott, a *Koponyák* a romolhatatlan formát őrzik.

Ha törvényeit keressük, a nyugalom eredetét, az egyik eredőt a megszerkesztett rendben találjuk meg. A tárgyak, a dolgok biztonságosan ágyazódnak környezetükbe, végleges helyükre kerültek. A színes lapokon és a kollázsokon egyaránt szilárd körvonal metszi ki őket. A tökéletes biztonságú rajz a többnyire azonos elemek

PARASZTTÁNC

ismétlődésének unalmát is megszünteti, a formák végtelen változatosságát, szépségét hořdozza. A szín, a zöld, a kék, a barna, a sárga, a szürke nem dekoratív elem, hanem az a funkciója, hogy a harmóniát sugározza a részletekre.

Kováts Margit ismeri a játékos alkotás örömét. A kollázs technikájának alkalmazása ezeken a lapokon a kivágott körvonalakkal a többi képhez hasonló szerephez juttatja a „rajzosságot”, másrészt finoman utal eredetére, a naiv gyermeki eljárásra.

Külön kell szólni a kiállítás felét kitevő rajzokról. A műfaj természetéből adódóan itt a legfontosabb formaképző elem a vonal, s ez árulja el leginkább a mesterségbeli biztonságot. A színes lapokkal ellentétben a mozgás uralkodik rajtuk. Az azonos motívumoknak, köveknek, növényeknek itt is jelentős szerepük van, míg azonban ott már felvették végérvényes alakjukat, a rajzokon látszik a munkáló erő.

Alaktanulmányaiban végigkövethetjük a mozgás variációit. A *Bika*, a *Kakasok* küzdelemre feszülnek, a *Paraszttánc* figurái fonódnak össze birkózó mozdulattal a *Küzdelemben*. Ennek a témának a lezárása a *Lovagi torna*: a dárdákkal átdőfött „ágaskodó” páncél, a lehullott sisak, a földön heverő tollas forgó az elmúlt harc tanúja, groteszk emlékműve.

A kiállított munkákat neves művészettörténészek választották ki. Megrendezéséért dicséret illeti a városi művelődésügyi osztályt, a képzőművészek szövetségének helyi csoportját és a Móra Ferenc Múzeumot. Ez a gyűjtemény méltó arra, hogy a helyinél nagyobb nyilvánosság is megismerkedhessék vele.

KARDOS JÓZSEF